

68/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. május 7.

A Bíróság C-747/22. sz. ügyben hozott ítélete | INPS (Szociális ellátás és a munkavállaláshoz való hozzáférés – Közvetett hátrányos megkülönböztetés)

A szociális támogatásokhoz és a munkavállaláshoz való hozzáférés: a tízéves tartózkodást előíró feltétel a nemzetközi védelemben részesülő személyekkel szembeni közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül

Egy Olaszországban kiegészítő védelemben részesülő külföldi állampolgártól visszavonták a „minimumjövedelmet” (amely egy szakmai integrációs intézkedéscsomaggal kiegészített szociális ellátás), miután egy hatósági ellenőrzés nyomán kiderült, hogy nem teljesíti a legalább tízéves belföldi tartózkodásra vonatkozó feltételt, amelyet az olasz jog előír. A felperes megtámadta ezt a határozatot egy olasz bíróság előtt, amely a Bírósághoz fordult annak megállapítása érdekében, hogy a külföldi állampolgárokkal szembeni közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e ez a feltétel. A Bíróság ítéletében megállapítja, hogy a minimumjövedelem biztosítása a nemzetközi védelemben részesülő személyek és a saját állampolgárok közötti egyenlőség elvének hatálya alá tartozik, mind a munkavállaláshoz való hozzáférés, mind pedig a minimális jövedelemhez való jog tekintetében. Noha ez a feltétel mindenre ugyanúgy alkalmazandó, az elsősorban a külföldi állampolgárokat érinti. Ezt az eltérő bánásmódot nem igazolja az a tény, hogy a minimumjövedelem biztosítása az olasz kormány szerint jelentős adminisztratív és gazdasági terhet jelent. Ezért ez az uniós jog által tiltott közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

Egy kiegészítő védelemben részesülő személy, aki 2011 óta jogszerűen tartózkodik Olaszországban, „minimumjövedelemben” részesült, ami egy szakmai integrációs és társadalmi beilleszkedési intézkedésekkel kiegészített szociális ellátás. E támogatás nyújtása ahhoz a feltételhez van kötve, hogy a kérelmező legalább tíz évig – ebből az utolsó két évben megszakítás nélkül – Olaszország területén tartózkodjon.

Az országos társadalombiztosítási intézet (INPS) egy ellenőrzés nyomán megállapította, hogy e feltétel nem teljesült. Ezért megszüntette a támogatás e kedvezményezett részére történő kifizetését, és követelte a jogosulatlanul kapott összegek visszatérítését.

Az érintett egy olasz bíróság előtt megtámadta ezt a határozatot, arra hivatkozva, hogy a tízéves tartózkodásra vonatkozó feltétel közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, mivel az az olasz állampolgárok számára könnyebben teljesíthető. Az INPS arra hivatkozott, hogy e jövedelem nem az elsődleges szükségletek kielégítésére szolgál, hanem a foglalkoztatáspolitikai és az integráció körébe tartozik, ami indokolja az olasz területhez fűződő tényleges kapcsolat követelményét.

A nemzeti bíróság úgy véli, hogy ez a feltétel potenciálisan diszkriminatív és aránytalan, ezért a Bírósághoz fordult annak megállapítása érdekében, hogy a feltétel összeegyeztethető-e az uniós joggal.

A Bíróság először is megállapítja, hogy a **„minimumjövedelem” egyszerre minősül a munkavállaláshoz való hozzáférést szolgáló intézkedésnek, amely a nemzetközi védelemben részesülő személyek és a belföldi állampolgárok közötti egyenlőség elvének hatálya alá tartozik,¹ és a minimális jövedelem-támogatás formájában nyújtott alapvető szociális ellátásnak, amelyre szintén kiterjed ez az elv.²**

Másodszor, a **tízéves tartózkodásra vonatkozó feltétel** – akkor is, ha az a tagállam állampolgárait és a nemzetközi

védelemben részesülő személyekre ugyanúgy alkalmazandó – **elsősorban a külföldieket érinti, és közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül** velük szemben, ami főszabály szerint tilos.

Harmadszor, a Bíróság megállapítja, hogy **ezt a feltételt nem igazolja objektív módon** az a tény, hogy a „minimumjövedelem” az olasz kormány álláspontja szerint jelentős adminisztratív és gazdasági teherrel jár, ami indokolja, hogy ezen ellátást a nemzeti közösségbe jól beilleszkedett személyek számára tartsa fenn.

A Bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a szociális ellátások egy adott személynek történő nyújtása az érintett intézmény számára azonos költségekkel jár, függetlenül attól, hogy e személy nemzetközi védelemben részesülő személy vagy az érintett tagállam állampolgára.

Ezenkívül a munkavállaláshoz való hozzáférést szolgáló intézkedéseket és az olyan alapvető szociális ellátásokat illetően, mint amilyen a „minimumjövedelem” is, az uniós jog a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára biztosítja az egyenlő bánásmódhoz való jogot, és nem engedi, hogy a tagállamok az uniós jogalkotó által megállapítottakon kívül további feltételeket és korlátozásokat írjanak elő. Márpedig az uniós jogban a tagállam területén való tartózkodás időtartama az érintett ellátások e jogosultak számára történő nyújtásának nem feltétele.

Ezenfelül ezen ellátások nyújtásának az érintett tagállamban való tízéves tartózkodás feltételéhez kötése ellentétes az uniós jog azon célkitűzésével, hogy biztosítsa az ellátások egy minimális szintjét a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára, akiknek a jogállása jellegénél fogva nem állandó, illetve visszavonható, ami adott esetben az érintett személynek a származási országába való visszaküldését vonja maga után.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Ez a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i [2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) 26. cikkéből következik.

² A 2011/95 irányelv 29. cikkében foglaltak szerint.